

סמל פרומוביץ' רוז

6400551

בן מרים וקלמן

נולד ב- 26.8.1979

התגייס לצה"ל ב- 18.11.1997

שרת בפלחיי"ק

נפל ב- 16.11.1998

בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

רז פרזמוניץ,

בן מרים וקלמן, נולד ביום ד' באלול תשל"ט (26.8.1979) ברמת גן. ילד 'סנדוויץ', אח לדקלה ועודד. בינקותו גילה רגישות לחלב, והיה תינוק חולני במקצת, עטוף תמיד בדאגה לבריאותו. מאז שהיה קטן דגל רז בסיסמה "כל דבר בזמנו". בגן החובה סירב ללמוד לכתוב את שמו, בטענה שבבית-הספר ילמד לכתוב ואין לו צורך לעשות זאת לפני-כן. רז הגיע לבית-הספר כשהוא מכיר את אותיות הא'-ב' בלבד, אך כבר בחנוכה התחיל לקרוא את כותרות עיתון 'הארץ', ביקש להירשם לספרייה והתחיל לקרוא ספרים. בגיל תשע קנו לו הוריו את המחשב הראשון וספרי לימוד, ומאז היה "מחובר למחשב".

כשרז היה בן עשר עברה המשפחה להתגורר בגן יבנה, ורז החל ללמוד בבית-הספר 'בן-גוריון' במקום. כשנתקל בקשיי קליטה, שאל: "מה עשיתם לי? הייתי מלך...". אך עם היקלטותו בחברת הילדים הפך מהר מאוד ל"מלך" גם בגן יבנה. רז אהב מאוד ללכת לבית-הספר אך לא אהב ללמוד. הוריו מספרים: "כשהיינו שואלים 'מה יהיה?' אמר תמיד: 'העיקר הפוטנציאל'. רז סיים את לימודיו בבית-הספר התיכון האזורי בגדרה. המקצוע האהוב עליו היה היסטוריה, והוא חשב להמשיך וללמוד נושא זה לאחר שירותו הצבאי. בתחילת כיתה י"ב החליט רז להיות לוחם בחטיבת 'גולני'. למרות ניסיונות השכנוע בדבר המאמץ הפיזי הכרוך בשירות ב'גולני', שעלול להיות קשה עבורו, הוא עמד על דעתו בעקשנות. בחודש נובמבר 1997 התגייס רז לחטיבת 'גולני' והוצב בפלוגת הקשר. הטירונות והאימון המתקדם היו קשים, הוא סבל משברי-מאמץ מכאיבים מאוד, אך לא התלונן. תמיד היה על פניו חיוך גדול, וכשהתעניינו בשלומו היתה התשובה "הכל סבבה". רז יועד לצאת לקורס מ"כים ולהמשיך לקורס קצינים. חלומו היה להיות מ"פ ב'גולני'. רז אהב מאד מוזיקה, ובפרט מוזיקת טרנס. את אוסף התקליטים שלו היה קונה בחנות מסוימת בתל אביב. בחנות הכירו אותו ונהגו להתקשר אליו ולהודיע לו על כל משלוח חדש שהגיע. רז אהב בני אדם, מצעיר ועד מבוגר. את הקשר החזק שלו לאנשים ניתן לראות בשירים ובהגיגים שהותיר אחריו ושנתגלו רק לאחר לכתו.

ביום כ"ח בחשוון תשנ"ט (16.11.1998) בשעה 10:45 בבוקר נפצע רז אנושות בהתפוצצות מטען צד במוצב תל-קבעה בלבנון. הוא הובהל לבית-החולים רמב"ם ומת מפצעיו בשעה 17:35 באותו יום. איבריו נתרמו להשתלה, להצלת חיי אחרים.

בן תשע-עשרה היה רז בנופלו. הותיר אחריו הורים, אחות - דקלה, ששירתה אף היא ב'גולני' ואח צעיר - עודד. אחרי נפילתו הועלה רז לדרגת סמל.

הוא הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית-העלמין בגן יבנה. שמו נוסף לרשימת חללי גן יבנה המונצחים על גבי אנדרטה מרכזית ביישוב.

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רכבות יוצאי החטיבה, הזוכים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צלי"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, כימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוזה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, כפלוגה, כגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קיסבק" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים וזרקות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה מטמסע, מטטווה, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה וככל צורות הלחימה. ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון בנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוציס" ומחסניות מלאות "נותכים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "צ'כי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מג"ד, ומק"כ, "כזקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, כסיירת ב"עורב", כפלוגת הקשר, כפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, שג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אימון ושגרה".

באימונים

סמל נחום אלה

בן 19 מירושלים

סמל רז פרומוביץ

בן 19 מג'יבנה

סמל יוסף בןמוחה

בן 19 מחיפה

שבעה חיילי גולני יצאו אתמול ממוצב תל-קבעה בלבנון למטווח • בדרך המתין להם מטען רב-עוצמה שהסתירו מחבלי חיזבאללה • כל חיילי הכוח נפגעו: 3 נהרגו, 4 נפצעו • עמודים 2-5

שלושת החיילים שנעו בראש הכוח, ספגו פגיעה אנושה. כר חות גרולים של צה"ל הגיעו למקום הפיצוץ, הנמצא כ-300 מטר מערבית לגדר המערכת, ומסוקי תקיפה גוננו על פעולת החילוץ. הפצועים הועברו לאיזור גדר המערכת, שם קיבלו טיפול רפואי ראשוני. חרף ניסיונות החיאה ממושכים בשטח, נק בע מחתו של סמל נחום אלה. בשעות הערב נפטרו מפצעייהם יר סי בןמוחה מחיפה ורז פרומוביץ מג'יבנה (על התרומות - עמ' 4).

שאר הפצועים - אביעד פטל (19) מראשון-לציון, תומר גר אטה (19) מרחובות, יוני כרייסקי (19) מירושלים והדורח ממן (19) מירושלים - הועברו להמשך טיפול בבתי-החולים "ור" בצפת ו"רמב"ם" בחיפה.

בצה"ל ניהלו אתמול תחקירים בניסיון להבין, כיצד הצליח החיזבאללה לבצע פיגוע כה קטלני, כל-כך קרוב לגבול, במרחק מטרים ספורים ממוצב צה"ל ומעמדות תצפית של חיילי צה"ל. הפיצוץ אתמול אירע באיזור שבו בוצעו בעבר פיגועים נגד כוחות צה"ל וצ"ל, והחשד הוא שהחיזבאללה נהנה משיתוף פעולה של תושבי רצועת הביטחון. ההערכה היא, כי המטען הודפעל בשלט רחוק על-ידי אדם שעמד באחד הכפרים באיזור, ול-אחר הפעלתו נמלט מהמקום.

הערכה נוספת בצה"ל היא, שהמטען הונח בסמוך למוצב בלילה שבין יום ראשון לשני, בחסות חשיכה מוחלטת וערפל סמיך ששרר באיזור.

תא"ל ארז גרנשטיין, מפקד יחידת הקישור ללבנון, אמר אתמול: "מדובר באירוע קשה מאוד מבחינתנו. אנחנו ננסה לחדק את מה שקרה בשטח, וננסה להבין איך הצליחו המחבלים להגיע ולהניח את המטען".

כתבתנו אורנה עריף מוסרת כי ראש הממשלה, בנימין נתניו, התייחס אמש לפיגוע ואמר: "זה היה פיגוע טרגי ואובדן חיים טרגי של חיילינו. אנו ממשיכים לפעול כדי להוציא את צה"ל מלבנון בתנאים שיאפשרו הגנה על גבול הצפון. זו מטרה שלא נטשנו. נעשה הכל להוצאת צה"ל מלבנון".

עיתונות

3 חיילי גולני

נהרגו ממטען

חבלה בלבנון

סמל יוסף בן מוחה

סמל נחום אלה

סמל רו פרומוביץ'

ארבעה נכצעו ■ 7 חיילים יצאו למיטווחידי ממוצב תל קבעה, 200 מטרים מגדר המערכת ליד מנדה, ואנשי החיזבאללה הפעילו את המטען ■ קצין בכיר: "ניתן היה למנוע את האירוע; השטח נמצא תחת חצביות" ■ פיקוד צפון מקיים תחקיר ■ אבי אשכנזי ויאב לימור, עמי 2-4

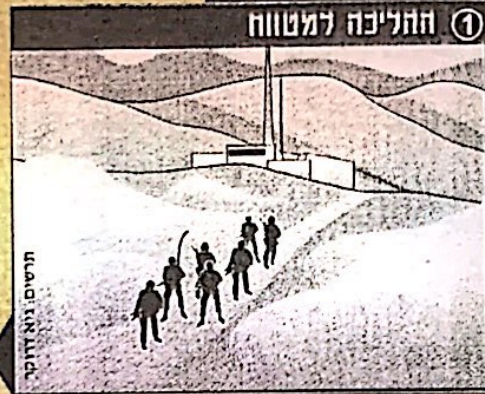
ההלם. חגריהם של הפצועים, במקום בו הם טופלו (צילום: אבירו שפירא)

המטען: הופעל בשלט רחוק
 והתפוצץ בעוצמה בשעה
 שכוח חיילי גולני יצא ברגל
 ממוצב חל'קבעה בדרום-
 לבנון • המיקום: 30 מטר
 מהמוצב, 300 מטר מגדר
 המערכת • החוצאה: כל
 חיילי הכוח נפגעו - שלושה
 נהרגו וארבעה פצועים •
 החקירה: בצה"ל בודקים
 כיצד הצליחו המחבלים
 לבצע פיגוע קטלני מטרים
 ספורים מעמדות חציית של
 חיילי צה"ל • ותניהו: נעשה
 הכל להוצאת צה"ל מלבנון

המטען חיכה

3 לוחמים נהרגו

סימני שאלה קשים

מוצב חלוקה מטען על הציד המוביל אליה ואם לא די בכך - אחרי הפגיעה, איך ומדוע הצליחו המחבלים להימלט בלא פגע לאיזור שבו מצוי מוצב חלוקה יש היסטוריה עמומה של פיגועים, למרות קרבתו לגבול הבינלאומי. בשנים האחרונות נרשמו שם מספר אירועים של הסחת מטען על ציד תועה, חדירת מחבלים למבנה בכפר סמוך, ודי על המוצב ועוד - שטרם נודעו הוגים ולמצועים בקרב חיילי צה"ל.

איילו לקחים ולמדו מכל האירועים הללו, כדי למנוע את האר פשרות של הגעת מחבלים סמוך כל כך למוצב של צה"ל מבלי שיבחינו בהם?

צבתחה שהועקו הלקחים הנכונים - האם הם הרטמנו כראוי בקרב הכר חות בשטחו בכל מקרה - איפה היו הלקחים האלה זמנול? בלבנון מתחילת מלחמת שדק הש' ה' גבחה מתיל דמים של 18 חללים כצה"ל, זמרח ישן אלו ידה הרגו ומ אה זווילים פצוצים, בסכנת מל ש' קוד הצמן כבד וערמו החיים של טע' ה' לקחים. התנה, שוב מתחילת ארוע קטלני המותיר שורה של סיבות שא' לה קשים. ומה שתטייח ער' לוונה הוא העבודה, שאת כל השאלות הא' לה כבר טאלו קודם, איך סמר פגמים

מוצב חלוקה מצוי כשלוש מאות מטרים, בקו אוחזי, מהגבול הבינלאומי. הוא מורכב משני מחזמים נפרדים. באחד, מיפקדה גודד של צד"ל, ובשני מוצב של צה"ל. לכאורה, זהו מוצב עורפי, אבל האבטחה שלו לא צריכה להיות שונה במהות מאבטחה של כל מוצב אחר בלבנון, ועליה לכלול אמצעים כמו תצפיות ומערכות אלקטרוניות.

וחנה, אתמול, במוצב זה, הומצא קרוב כל כך לקו הגבול, לאור יום, מתפוצץ מטען המופעל אלהוטית בסמוך לעמדת הש"כ, חורג שלושה חיילי צה"ל ופצע ארבעה אחרים. המטען הופעל מייד לאחר שקבוצת החיילים יצאה את שער המוצב בדרכה לביצוע מטווח, כמה עשרות מטרים משם.

כלומר, המחבל, או המחבלים, עקבו אחר קבוצת החיילים והפעילו את המטען, יש להניח שהם הכירו את שורת המוצב, וייתכן שהם גם המתוועים או יומיים בשטח עד שהבחינו במטווח הראוי מבחינתם, בפקוד הצפון טוענים, שיויתכן כי היה זה הערפל שהסתיר את מניחי המטען מעיני חתצפיות. אם כך, חייב היו למחות מערכות הגילוי האחרות, איך ייתכן שמחבלים יצליחו להתגנב ממש אל פתחו של

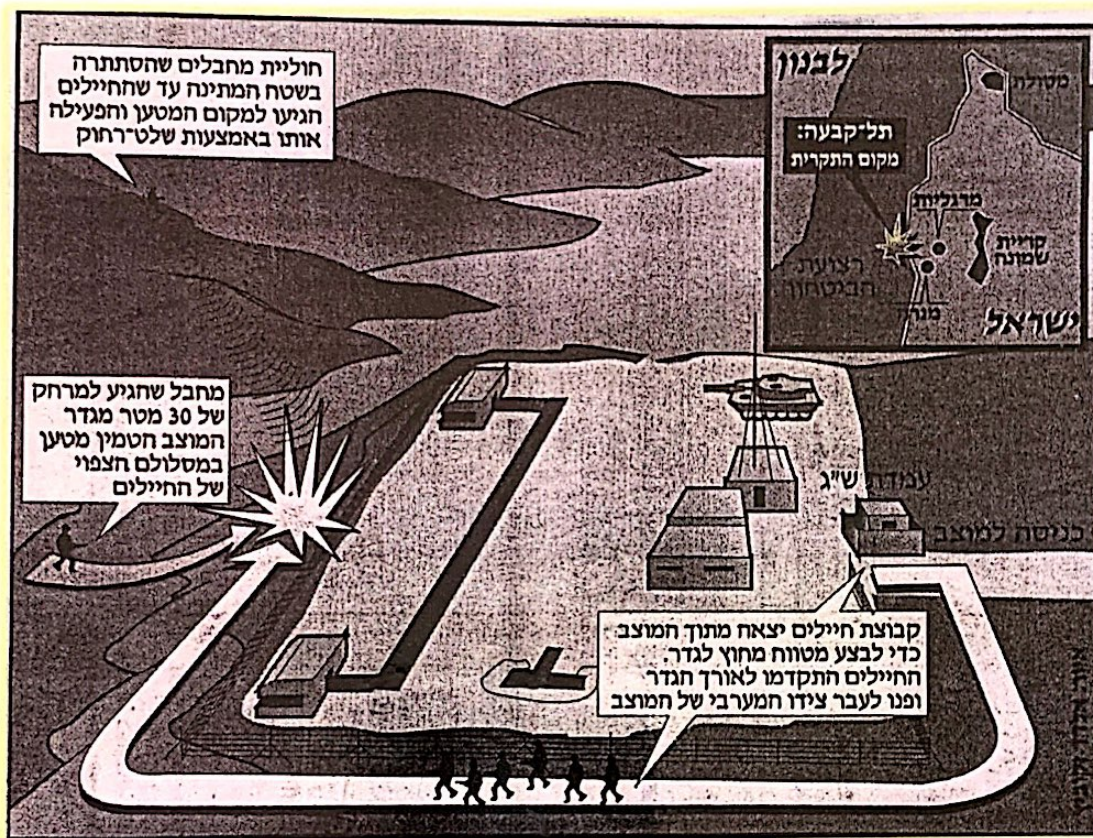
● מדוע לא פעל מערך האבטחה של המוצב?

● כיצד הצליחו המחבלים להתגנב כה קרוב למוצב?

● איך ומדוע הצליחו המחבלים להימלט בלא פגע?

● האם לקחי העבר יושמו כראוי בקרב הכוחות בשטחו?

מפת האירוע

מאת אבי אשכנזי ויואב לימור

שלושה חיילי צה"ל מחטיבת גולני נהרגו אתמול בדרום לבנון. סמל רז פרומוביץ' מגן יבנה, סמל נחום אלה מירושלים וסמל יוסי בן מוחה מחיפה. ארבעה חיילים נוספים נפצעו - שניים באורח קשה ושניים באורח קל עד בינוני.

מאז תחילת השנה נהרגו בלבנון 18 חיילי צה"ל. מחבלי החיזבאללה הצליחו להחדיר מטען סמוך למוצב תל קבעה, הממוקם מאות מטרים מגדר הגבול הבינלאומי, בסמוך לים במגרה ומרגליות. בעת שהחיילים יצאו מהמוצב, הופעל המטען 30 מטר מגדר המוצב. מעוצמת הפיצוץ נפגעו כל החיילים.

השעה היתה 12:30 בצהריים. חיילי פלוגת הקשר של חטיבת גולני, הנמצאים רק שבוע ימים בלבנון, עמדו לצאת לבצע מטווח אימום. הם היו לבושים בשכמ"צים ובקסדות, ועל"י גוהלי הבטיחות בלבנון, הם נעו ברווחי ביטחון של כ-10 מטרים מחייל לחייל.

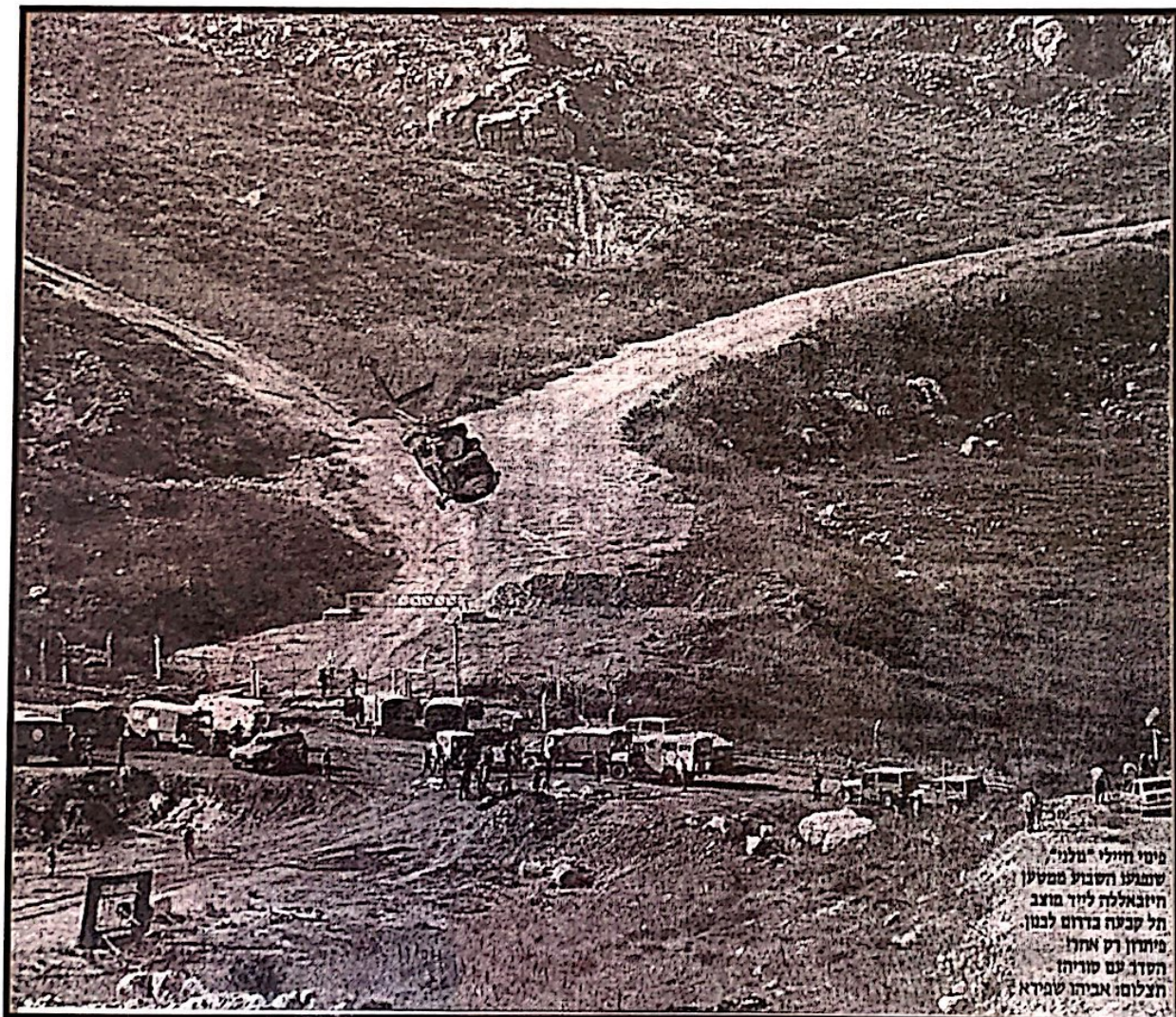
החיילים יצאו מעמדת השג. והלכו סמוך לגדר, עד שהגיעו לחלי קו האחורי של המוצב בין שתי עמדות השמירה. כשהכוח עמד חזר תית למטען הכלימגור, הפעילו המחבלים את המטען באמצעות שלט. הפגיעה היתה קטלנית. כל חיילי הכוח נפגעו. צוותי רפואה מכל הגזירה הגיעו וביצעו פעולות החייאה בפצועים. מותו של אחר החיילים, נחום אלה, נקבע במקום. שני הפצועים קשה - יוסי בן מוחה - הוחש לבית החולים בצפת, והשני - רז פרומוביץ' - הועבר לבית חור לים רמב"ם בחיפה. בשעות הערב מתו השניים מפצעיהם.

במוצב תל קבעה נהרגו אשתקד שני חיילים מירי פצצות מרגמה בעת אירוע שבו הצליחו המחבלים להגיע לגדר הגבול ולהפעיל במקום מטעני חבלה ולירות טילי נ.ט. לעבר שירה של צה"ל.

פלוגת הקשר של חטיבת גולני איכרה בשנתיים האחרונות 11 לוחמים בפעילות בצפון. שישה נהרגו באסון המסוקים: אלון כביאן, איתמר שוי, יוני עמדי, שלומי פיזואתי, גיל שרעבי ואבישי גידרון. שניים - יתם ענבר ויאיר ברק - נהרגו במהלך תקרית במוצב ריחון, שבו הפעילו המחבלים מטען צד על נגמ"ש של צה"ל.

כתבנו יעקב גלנטי מוסיף: ראש הממשלה נתניהו אמר אתמול, כי ישראל ממשיכה לפעול כדי להוציא את צה"ל מלבנון. ניסוג, הוא אמר, ללא תנאים מוקדמים וגם ללא הסכם שלום ברצועת שצבא לבנון יתפרס עד לגבול וימנע פעולות טרור של החיזבאללה.

אזור פינני החיילים הפצועים וההרוגים

מפקד המחלקה מדבר

מפקד המחלקה שנכבשה: "למרות הכאב, נחזור ללבנון ומשיך במשימה"

"זה כמו לאבד את הילדים שלך", אמר סגן-משנה אבי עייש, שאיבד 3 מחייליו

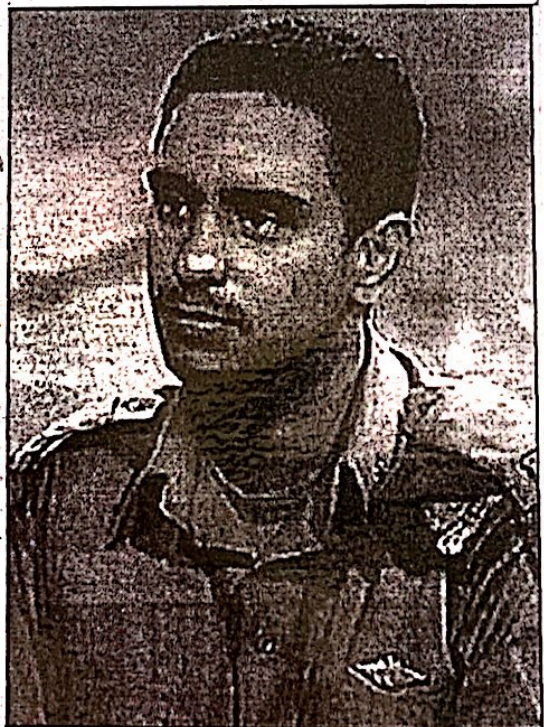
מהם ייפגע במהלך הפעילות בלב-נון, והרגשה במחלקה קשה מאוד. "מדובר בחברה שאיבדו ביום אחד הרבה מאוד, את החברים הכי טובים שלהם. לא סתם אומרים שב-גולני החברים הופכים להיות 'אחי'. זה באמת נכון, וההרגשה היא כמו לאבד בבת-אחת שלושה מהאחים שלך. זה בכלל לא פשוט".

אתמול והיום מבקר עייש את משפחות שלוש חייליו שנהרגו בתקרית, ובימים הקרובים הוא ישוב עם המחלקה לפעילות בדרום לבנון, לא לפני שיבקר את חייליו הפצועים, להם הוא שולח איחולי החלמה.

"אין אצלנו מקום לפשרות או לכל מיני דיבורים על להישבר", הוא אומר. "אנחנו מקבלים יום-יום מיים להתאבל על החברים ולבכות, ואז אוספים את השברים וממשיכים קדימה. יש לנו עבודה, ואנחנו צריכים לעשות אותה על הצד הטוב ביותר".

מאת יואב לימור

"למרות הכאב וההרגשה הקשה, אין מקום לפשרות. אנחנו נמשיך קדימה, נחזור ללבנון ונביצע את המשימה שלנו בצורה הכי טובה שאפשר", כך אומר לימור, סגן-משנה אבי עייש, מפקד המחלקה שאיבד שלושה מחייליו בתקרית בדרום לבנון. עייש, בן 21 מנתניה, משמש כמפקד המחלקה מזה חודשים אחדים. לפני שנה וחצי הוא איבד שני מבני הצוות שלו בפלוגת הקר של גולני, שנהרגו באסון המסוקים. "עם כל הצער על החברים, זה הרבה יותר קשה לעכל את זה כשמדובר בחיילים שלך", הוא אומר. "כשאתה מפקד מחלקה, ההרגשה היא כמו לאבד את הילדים שלך, שאתה רואה שהם יאכלו, ישונו ויתאמנו". עייש אומר, כי למרות ששוחח עם חייליו על האפשרות שמישהו

"אין מקום לפשרות". סגן-משנה אבי עייש. צילום מהטלוויזיה

גולני בוכה

אם יש חיבה בעולם
 הרי שכולה שלך...
 אם יש תקוה בעולם
 היא ניתנת לך...
 אם יש אהבה בעולם
 היא מוקדשת לך...
 אם יש נצח בעולם
 הוא לך - בתקוה...

בני משפחה, יודים וחברים לנשק ליוו אתמול למנוחות את סמל יוסי בנימחה, סמל רו מרומבויק וסמל נחום אלה. הרמטכ"ל הודיע אתמול על הקמת ועדת חקירה מטעם לוח שיתבחן אם היו ליקויים שאיפשרו למחבלים להניח את מטען החבלה שגם למותם של החיילים שלשום בלבנון, בצילום: על קברו של רו מרומבויק, עמ' 6 ו' 24 שעות (צילום: אייל מישור)

יחד, בכאב הנורא: לוחמי גולני על קבר חברם רו מרומבויק ו"ל אתמול בוג יבנה

סמל רז פרומוביץ' ז"ל ושני ההרואים הנוספים

סמל רז פרומוביץ', אן יבנה

"הוא מעולם לא סיפר לנו על הקשיים שלו"

אבל כבר ירד על בית משפחת פרומוביץ', ברחוב תורה וטבורה בגן יבנה, עם היוזע מותו של בנם, סמל רז פרומוביץ', בן 19, שנתיג בלבנון.

"אתמול בבוקר כשקמנו, אשתי היתה בלחץ ומשבע בבוקר ניסינו להשיג בטלפון את רויק", אמר קלמן פרומוביץ', האב. "רק בסביבות השעה 08:40 הצלחנו להשיג אותו. שאלתי אותו, 'רויק מה שלומך?', הוא אמר לי כמו תמיד, 'הכל סבבה, על הכיפאק'. הוא אף פעם לא דיבר על הקשיים שלו."

הרוד, יוסי הורוביץ': "היו לו שכרי הליכה, אבל הוא רצה לשרת ליד חבריו והתלונן ששמו אותו בכסיס עורפי מדי. הוא רצה להיות קצין כמו אחותו. אני קראתי לו האמיץ במשפחה."

"צריכה לקום זעקה השמימה כדי שישמרו על הבחורים שלנו, ילדים בני 19. הזעקה צריכה להיות – רז רז רז", אמר בכאב אביו של אחד מחבריו הטוב של רז, שהיה בן בית בביתם. רז השאיר אחריו אב, מרים; אב, קלמן; אחות, רקלה בת 20, קצינה בגולני שהשתחררה לאחרונה, ואח, עודד בן 13. הלווייתו תו תקיים היום בשעה 15:45, בבית העלמין הצבאי בגן יבנה. ראובן קמלן

סמל יוסף בן מוחה, חיפה

"בכל חופשה מהצבא הוא רץ לעזור להודי"

"הוא תמיד רצה להיות קיבי. תמיד היה מיישר וראשון. איך אפשר להרוג בן אדם כזה, מירד בבני יניב גל, חבר ילדות של סמל יוסי בן מוחה."

מאות מתושבי קרית שמואל שליד חיפה התגודדו אמש סביב ביתה של משפחת בן מוחה.

אחיו של יוסי, כמיר, אמר היה להגייס היום לצהל, וגם הוא סיפר, כי התכוון להגיע לגולני וללבנון.

את התודעה הראשונה קיבל האבא אהרון, לגמרי במקרה במכולת השכונתית. שני קצינים הגיעו למקום ושאלו אותו אם הוא מכיר את משפחת בן מוחה. האב השיב: "אני אבא של יוסי". הקצינים הועיקו אותו לבית החולים יחד עם האב, מול לאחד שעות ארוכות התברר, כי הרופאים לא הצליחו להציל את חייו של יוסי.

יוסי עוד לחזרו כלכלית", אמר חברו למלוגה. "בכל חופש שה היה מקריש את כל זמנו כדי לסייע להודים. הוא עבר את כל הכסף היה מביא הביתה". סמל יוסי בן מוחה יובא היום למנוחות בבית הקברות הצבאי בחיפה.

ונתן הללי ואבי אשכנזי

סמל נחום אלה, ירושלים

"היו לו שני חלומות: גולני ואופנוע"

מאות הגיעו אתמול לביתו של סמל נחום אלה בשכונת הקטמנים בירושלים. נחום הוא בנו של משה אלה, קבלן ירושלמי מפורסם, ודליה, העוסקת בחינוך.

אלה, בן 19, שנתיג בשיגע בלבנון, למד בבית ספר דנמרק תיכון ופיצוב מערכות. אורכך הוא התגייס לחטיבת גולני. "היו לו שני חלומות – גולני ואופנוע", כך סיפר אמש חברו, צחי חיין.

לא היתה זו הפעם הראשונה שלו בלבנון. רק לפני חצי שנה איבד חבר טוב בעת ששירת כחובש. אלה ניסה לסמל בו ולה ציל את חייו, אך ללא הצלחה. "היה לו קשה להתגבר על כך", הוסיף חיין.

ההורים היו מודאגים משיחוחו בלבנון. "אבא שלו בכל התי קופה הזאת, שנה חצי, לא ישך, סיפר אחי הקיובים, אך רוסק הוא, נחום, רצה מאוד לשרת בלבנון."

נחום הותיר אחריו שלושה אחים קטנים והודים. הלווייתו תיערך היום, ב" 14:00 בירושלים, בבית הקברות הצבאי בהר הרצל.

נדעון שמרלינג

פלוגת הפלחייק בפינת

ההנצחה שבמועדון

"הילד היפה של הכיתה"

"הוא היה הבחור הכי שמח שיכול להיות", סיפרו חבריו של

סמל רו פרומוביץ ו"ל מגן-יבנה

סמל רו פרומוביץ ו"ל

הפודוקטור: דני קובילי

בספר המחזור של כיתה י"ב בתיכון האזורי בגדרה, כונה סמל רו פרומוביץ ו"ל, בן גדיבנה, בשם "רוח חזן דה מרק", לשעבר מיסטר פיצה. הוא היה "הילד היפה" של הכיתה והיו לו הרבה מעריצות ודורות. "הוא היה הבחור הכי שמח שיכול להיות, בחדר מקסים, ואני לא מצליחה להבין איך הילד הזה איננו", אמרה יערה, אחת מירדותיו של רו. "בלילה, לאחר שנודע לנו על מותו, נסענו כל חבריו למסרוק, המקום שבו נהגו כולם לשבת. הייתי בטוחה שרו יגיע לשם, לא נראה לי הגיוני שרו לא יהיה שם".

"בשבת דיברתי איתו", סיפר חברו רשף, "ואמרתי לו, 'שמע אחי, לבנון זה לא מיקי ניק, פתח שבע עיניים, תמיד תחשוב מאיפה זה יבוא לך'. הוא ענה לי כמו תמיד, 'חפיק, אחי, שטויות. זה יעבור'.

כשצריך להיות רציני הוא היה רציני, למרות שבאופי שלו לקח הכל בקלות. זאת הפעם הראשונה שהיה בלבנון וחיתה לו שמחה של שבוי".

"אין אצלו תמונות שפריצו עוצב, תמיד תראה אותו שמח", נזכר רודי רו, אל"ם מיל. יוסי הדרוביץ, "נרמה לי שהיו לו רק חברים, לא שונאים. הוא היה מספר לנו על השירות הצבאי והכנו ממנו שבעצם לא קשה לו, קיבל הכל בקלות ובאהבה. לגבי, הוא היה תמיד הבחור האמיץ, הניבנה. אני חושב שחלק מזה ניתן לייחס לחינוך במשפחה - לא חייבים לנו שום דבר, אנחנו רק נותנים, וכשאתה נותן אין לך תלונות כלפי אי אחר. רו בא ממשפחה של יוצאי צבא, של אנשי יחידה קרבית. אחתו רקלה היתה קצינה בגול"ני. משפחה לכופת. זה הגדול שלנו. השאלה היא מתי זה ייפסק, וכשזה נופל עליך זו הסדרגה הכי גדולה במשפחה, אי אפשר לשאת את זה".

סמל רו פרומוביץ ו"ל התגייס לגולני ב"8 בנובמבר 1998 ונהרג יומיים לפני שמלאה שנה לשירותו. אביו, קלמן, סיפר כי רו שאף לצאת לקצונה, כמו אחותו. חבריו סיפרו שהוא חלם לנסוע אחרי השירות לגואה. כמו כולם.

ראובן קמלן

כותבים לזכרו...

צבא חגנה לישראל
דואר צבאי 02808
כ"ט במרחשוון התשנ"ט
18 בנובמבר 1998

משפחת פרוטוביץ היקרה!

הורים, אחים, משפחה וחברים. פלוגת הקשר של חטיבת "גולני" אכלה, ומשתתפת בצערכם הגדול מכל נפול בינכם רז. טילים לא יוכלו לתאר ולנחם.

רז נפל ביום שני כ"ז במרחשוון התשנ"ט, 16 בנובמבר 1998, יחד עם 2 חבריו נחום ויוסי, ובעת תעסוקה מבצעית בלכנון מטען רב עוצמה אשר הונח ע"י בני בליעל בסמוך למוצב בתוך הגיזרה המרכזית של רצועת הבטחון בו הוצב הצוות.

השאיפה לתרום לתת ולהתנדב היא שהניעה אותך רז בכל דרכיך בחטיבת גולני בכלל ובפלח"ק בפרט.

בשיחתנו האחרונה נקבע כי תצא לקורס מכי"ס. אנו מפקדי הפלוגה האמנו כי תוכל בהמשך לפקד על צוותים צעירים של הפלוגה כפי שחונקת ולהובילם לכל מקום שתצטרך.

נפילתך רז, הינה אובדן עצום להוריך, משפחתך, החברים והפלוגה ויקח עוד זמן רב אם בכלל עד שנוכל להשלים את הפער שנפער.

רז נמנה עם חיילי צוות אוגוסט/נובמבר 97 והיה דוגמא למופת בכל אשר עשה.

משפחת הפלח"ק של חטיבת גולני תהיה איתכם לכל אורך הדרך ותנסה לגשר על הפער העצום שנפער בתוכם.

רז, תהיי נשמתך צרורה בצרור החיים, יהיי זכרך ברוך לעולם ועד.

איל כנגל, רב סרן
מפקד היחידה

כ"ג

אצטויק, אסיר, אפער, אן גבורה
מיינט אן עק זאלה, אעסן סיגריה
אמאז אסיקור, אמאג אן הבית
אגער אשוית, ימיז ה' אוב שיט
אזקיד איר הנאה, אכג אבול אכטול אאעז
אזול אמקאג, אקור אמקפיא, אהתקל פוקה
אהרלש אגייסות אן אהילה, אישון, אישון
אזול אן אן, אישון אן אגעה
~~אזול אגעה אן אן, אישון אן אגעה~~
אז אשכות אהתקיד אגכה אנקויר.

אין

נפרדים מרז פרומוביץ'

רז פרומוביץ (19)

ההורים הספיקו לראות את רז לפני שנקבע מותו

האב, קלמן: "אתמול בבוקר התקשרתי אליו למוצב. היתה לי הרגשה לא טובה. רזיק שאל אותי אם שמעתי על ההפצצות בלבנון, וביקש שלא אדאג לו"

הוריו של סמל רז פרומוביץ (19), קשר הפלוגה, שנפגע קשה מרסיסים בראשו, הספיקו לראות את בנו לפני מותו.

רז הגיע לבית החולים "רמב"ם" במצב קשה. לאחר טיפול ראשוני ביחידת הטראומה, הוא קיבל עירווי דם רבים. מאוחר יותר הוא הועבר במצב אנוש למחלקה הנוירוכירורגית. הוריו הוזעקו למקום, וראו אותו, שעה קלה לפני שהרופאים קבעו את מותו.

רז פרומוביץ ז"ל

האב, קלמן, מספר כי שוחח עם בנו בטלפון כמה שעות לפני שנהרג. "אתמול בבוקר התקשרתי אליו למוצב. היתה לי הרגשה לא טובה. הצלחתי להשיג אותו אחרי הרבה זמן ודיברתי איתו קצת. רזיק שאל אותי אם שמעתי על ההפצצות בלבנון, וביקש שלא אדאג לו. אחרי השריפה נרגעתי קצת".

עם היוודע דבר מותו של רז הגיעו לבית המשפחה בן יבנה, שליד אשדוד, חברים, חילים ובני משפחה רבים. סיר ון אלקסלטי, שכנתו של רז, סיפרה בכני: "הוא היה הבחור הכי יפה בג'יבנה". אני זוכרת אותו יום לפני הניוס. הוא מאוד התרגש. עברה שנה והוא נהרג, אמרה חברה אחרת. רז גדל בג'יבנה, למד בבית הספר היסודי ביישוב ואח"כ המשיך בתיכון האזורי בגדרה במגמת היסטוריה. חב ריו סיפרו כי היה תלמיד מצטיין. לצבא התגייס לפני שנה ושירת בחטיבת גולני, כמו אחותו, שהשתחררה לא מזמן. הוא הותיר אחרי הורים, מרים וקלמן, אחות בת 20 ואח בן 13. הלווייתו תתקיים היום ברבע לארבע אחה"צ בחלקה הצבאית בבית העלמין בג'יבנה.

יוסי אסולין ויובל פלג

"אל תבכו עליו", ביקשה האם השכולה

בהספד קורע לב אמרה מרים פרומוביץ: "אם רז היה כאן, הוא היה משמח את כולם. רז שלי, הילד הכי הכי"

מעל קברו הפתוח של בנה רז ז"ל ביקשה אתמול מרים פרומוביץ מהקהל להימנע מבכי. "אל תבכו עליו", אמרה האם השכולה, "אם הוא היה כאן, הוא היה שמח. הוא היה שם מוסיקה ומשמח את כולם".

מאות אנשים ליוו אתמול את רז פרומוביץ למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי של ג'יבנה. אחרי ארונו הלכו אמו מרים, אביו קלמן, אחותו דקלה ואחיו עורד. צחוקו המר של הגורל: בדיוק היום אמר היה רז לסיים את שנת השירות הראשונה שלו בצה"ל ובגולני, החטיבה שכל"כ אהב.

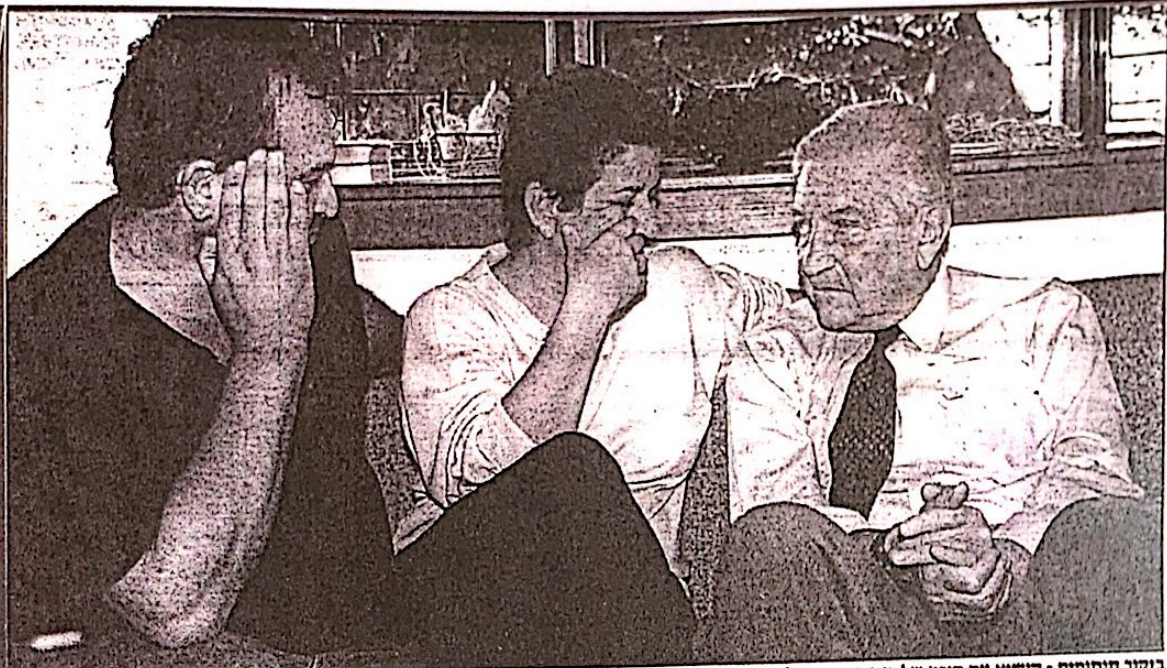
מפקד חטיבת גולני ספר לו: "היית אחד הטובים שבפי לוגה. הגעת לגולני בעקבות אחותך דקלה שהיתה קצינה מצטיינת אצלנו. היית עלם חמדות. שילמנו מחיר כבד ויקר. אחרי אירוע כזה יש תחושה של כישלון, כי לא כל מי שנכנס למשימה חוזר הכי תה. היה שלום, לחום גולני יקר".

מנהל בית הספר וסגניתו דיברו על הילד היפה של ג'יבנה, בעל החיוך המדהים, שאהב את כולם. "הבוקר הצבאי

נו את תמונתך בפינת היכרוך", סיפרו, "המורים והתלמידים הדליקו נרות ובכו. הבאנו לשם את תעודת הברגרות שלך, שטרם הספקת לקחת. היית גבר שבגבר רים. מאלו הנו שבשמיים אהנו מבקשים שישמור עליך בצל כנפיו".

אך דבריה של האם מרים קרעו את ליבם של ההמרגים. "כל הלילה חשבתי מה לומר לך, רז שלי", אמרה. "כל הזמן צוקת חייבת. איזה ילד הייתו כל הזמן נתת לי לנשק ולחבק אותך. הספקתי אתמול לנשק ולחבק אותך בצוואר. אני לא רוצה שנבכה. אני רוצה שנשמח. רז שלי, הילד הכי הכי. אני רוצה אותך".

דוד רגב

ביקור תנחומים - הנשיא עם הרזיו של רז פרומוביץ ז"ל

צילום: גדי קבל

"קיבלתם החלטה שנוחתת חיים לאנשים אחרים"

דברי הנשיא למשפחתו של רז פרומוביץ ז"ל ■ ביקר גם את משפחת בן מוחה

סמל רז פרומוביץ ז"ל

כפ"ת. המשתתפים הם צעירה בת 30 מרצה בכירה בסי גל האקרמאי כאתר האוניברסיטאות כמרכז הארץ ועוד לה חרש ממרינות חבר העמים בשנת התמישים לחייו. הנשיא ביקר אתמול גם בבית משפחתו של סמל יוסי בן מוחה ז"ל, שנהרג לפני שלושה ימים בהתפרצות צות מסען ליד מוצב צה"ל בדרום לבנון.

■ "הילד לא ילך לצבא"

במהלך ביקורו שמע הנשיא את אימו של סמל בן מוחה, מול, מפצירה "הגיע הזמן שנצא מלבנון. תעשו מהו לצאת מסע". הנשיא שמע גם את בני המשפחה מקוננים על מצבם הכלכלי הרעוע ועל הבעיות שיש להם הילה שצפויות להם בעקבות מותו של הבן יוסי, שצור בכלכלת המשפחה.

הנשיא הציג את עזרתו לסייע לתורים השכולים לשקם את מצבם. האם מול בן מוחה אמרה לנשיא, כי היא אינה מתכוונת לאפשר לבנה השני, שאמור היה להתגייס ב-17 בחורש, לפני כשלושה ימים, גם כן לגולני, להתגייס לצה"ל. "הילך שלי לא יילך לצבא" - היא אמרה בטון חרימשע.

מאת ראובן קפלן, יונתן הללי ואבי פלד

משפחות הנופלים

משפחתו של החייל רז פרומוביץ ז"ל, שנהרג ביום שני בלבנון, ביקשו מהנשיא הנשיא נרז וייצמן הרעיונו ראומה, שבאו לנחם אותם אתמול, שיעזרו למשפחת בן מוחה מחישה, ששכלה את בנה אבי ז"ל באותה תקריה.

"הם רואנים יותר למשפחת בן מוחה, מאשר לעצמם, כי הם מוסדרים ממצבה הכלכלי של משפחת בן מוחה", סיפרה רעית הנשיא.

אשת הנשיא שיבחה גם הסכמת משפחת פרומוביץ, לתרום את איבריו של בנם מייד לאחר מותו. "הם עשו מעשה מאוד אצילי", אמרה ראומה וייצמן. "תרומת איברים היא דבר אישי קשה מאוד וזה נותן למשפחה הרגשה של טיפוק וזה גם החלטה שנותנת חיים לאנשים אחרים", אמר הנשיא וייצמן. כליתיו של רז פרומוביץ ז"ל השתלן במרכז רבין

מעיון נעשה שאתה עמ' יוסקו עס' החזק הכי קאן באשיותך
אהבתי אותך אהית אחר, אלהם ואוקיר את זכרך עעצם
אלו מעצם שהיכרותנו נמשכה רק שנה אחת, ואם חיים שנים
כי עשיתי משוגע כמק' וכאז הייתי יק' עעמאז דבריהם למק'
ומשלותך הנפלאה.

הערבתי את כנותך והציתלך הכי נכונה באנשים בעי' עתה
יותר מדי דין וקשבון עסאביהם אאתך.

~~אני עמ' רוצה עעצות פה עס' הגש' חוויות~~
אשיות שעברנו יחד מכיון שאני חושב שאזו דברים שצריכים להישאר
ביני לבונק ענבתי.

כז, עוז המון מחבאת עוברות עי' בהאש' אק' אינו יכאז
עעצות אלתם עס' הגש'.

אחי אני רק יתקווה ששם עתעצה איתך את מיעוטי אצלו, מכיון
שברצוים אעזר אתו מעצם עעז' סיפרתי עק' את מחשבותי כשעזר
היית ביננו.

מיעוים אעזר עי' ראש' עק' עכשו עא' נאמרות כגו' עשח אלתם
עאחר האסון שפקד אלתנו אני בותר עק' אתם ממעלהקי

עתי' וככלומר
עא' שיערתי עי' מעצמי שאכזר עהוציא להעצמה אעזר ממחשבותי אעז
הדע' הקר' אק' עכסוק הנצחתי עעצות גי' אתך, אק' המרשקה
עס' כנותך הוא כעבאה גי' את שרצחתי עעצות את
מיעוטי עעז' הגש'.

אלכבר ואוקיר אותך ענבתי
באתה חיים אעז' מעז

לחברים שנפלו !

רצינו לבטא את ריגשותינו, רצינו להעלות על הנייר את המחשבות שלנו, וזה קשה, קשה נורא אבל זה דבר שהרגשנו שאנו מוכרחים לעשות.

האמת, היא שזמן ההיכרות ביננו לא היה רב, ועל זה במבט לאחור אנחנו חשים כאילו פיספסנו משהו גדול. ואת זה אנחנו אומרים על סמך ההיכרות היותר ארוכה שלנו עם נחום ז"ל.

את נחום ז"ל יצא לנו להכיר עוד כשהיינו בקו (אביב '98, "בופור"). את היום שבו נחום עלה אלינו לבופור אנחנו זוכרים, כאילו זה קרה אתמול. את התכונה הראשונה שלמדנו מנחום הייתה הסקרנות והמקצועיות של חייל שרוצה ללמוד להבין ולדעת איך הדברים מתנהלים במיוחד כשזה נוגע ללבנון ושיגרת היום שם. מנחום ז"ל יש לנו מספר חוויות לא קטן אך הדף לא יוכל להכיל את כולם. זוכרים את נחום בתור אדם חייכן שמח, חייל טוב וחובש. חובש שכל כך היה מסור ומקצועי בעבודתו שזה היה מדהים.

את יוסי ז"ל ואת רז ז"ל יצא לנו להכיר מאוחר יותר, וזה כשירדנו מהקו התחילו את האימון שלנו בדלווה. זאת הייתה גם ההיכרות הראשונה שלנו עם הצוות של נוב' 7 בכלל. אחרי כמים ימים של היכרות הבנו עד כמה הצוות הזה מורכב מאנשים שונים ומיוחדים כל אחד בדרכו שלו ובמיוחד כשמדובר ברז ז"ל נחום ז"ל ויוסי ז"ל. לרז ז"ל היו כמה תכונות עיקריות שמילאו אותו והפכו אותו למיוחד ובולט בין כולם. הוא היה בחור ישיר, כנה וחד בצורה מדהימה. אנחנו מאמינים שהשם האמצעי שלו היה שמח. השמחה שלו ותפיסת החיים המיוחדת שהכל טוב תמיד נבעה מהאהבה שלו לטבע, למוזיקה הזאת שהוא אהב לשמוע ובכלל לאושר שהוא הקרין הוא היה שמש שזורחת 24 שעות ואף פעם לא נמוגה אפילו לא היה - הוא עדיין זורח אצלנו עמוק בתוך הלב.

את יוסי ז"ל אנחנו זוכרים כבן-אדם מורכב מאוד, מצד אחד הוא היה הגנגסטר של הצוות מהקריות, מצד שני הוא היה הבחור המצחיק והשטוטניק הזה שמוצא צחוק אפילו ברגע הכי עצוב ומשביז שיכול להיות. הדיבור שלו, התגובות, ההתנהגות היתה שונה משל כולם, מיוחדת. הוא היה הגבר שחוזר הביתה מהצבא לעבוד ולהחזיק את המשפחה על רגליה. זה היה הדבר החשוב לו ביותר. ואת העיניים הכחולות האלה שלו אף פעם לא נשכח יחד איתם גם אישיותו המופלאה.

מאיתנו בזכרון ואהבה

אלכס רולונסקי
יורם ירמין.

עצב משתלט
הכאב עמוק עד מאוד,
מפשיט את העור
מחדיר בתוכנו קור.

את הכוח להמשיך -
לקחנו ממכם.
כשהיינו חלשים -
נזכרנו בכם.

עצב מתפשט
דמעה מוחה
הכאב מול הפער
שבין הפרידה -
לשיכחה.

העצב בעיניים -
אומר הכל,
ללא מילים -
אותך אזכור.

אתם נעלמתם -
נלקחתם מכאן,
מידנו,
מהעולם.

גם אותך חבר -
גם אתה -
שלא ממש ידעת.

לא חשבנו אחרת -
ידענו שזהו גורל
אנשים כמותכם -
תמיד תחסרו כאן.

גם אתה -
אשר מידנו נלקחת

אתה -
איש יקר -
אשר את טעם החיים לא
הספקת לטעום.

אך הם כאלה -
וכאלה הם ישארו.
טובים מהחיים -
מאלה שידעו.

אתם -
אשר בליבנו
בנשמתנו,
לעד -
פשוט תמיד -
נינצור !

כל תחושה
כל תקווה
כל חלום
או הזייה,
הכל בעצם זה חלק ממכם -
שהותרתם בנו,
את נשמתכם הטהורה -
טמנתם בנו.

מיקה

כ"ב

אין אפשר לטבול אותך, את האדישות שלך וקודי הדות טדק.
תמיד היית אוקת הכוא דקאות ונכונה בשום לא היה קשה בטקוק.
תמיד היית אומד את הדברים הנכונים בצמח הנכון ואל אחר וא
היה מתוודע איתך.

גאיונותי את זכר שבאיתי איתך אהוונה, לא הדנתי מה "צדוק" שכיון עתה
קרה שחוריה נחונת אק למה מאוז ידעתי טלצתי, איתך אומד נכונה
זהו אלא עם נשמה שחורה.

תמיד אובכוד אותך ולא ~~היית~~ טכנת
דורון מעין

בעצם כמעט הנקד זמ' וכישלם גמולא עמ
 שאלו עשנה עבדה תלפולת פסא באב זי קיש צבמקד
 נפאמק' נעבור זמן לבנו כל אמק ומו אונפ' בימל'י
 ביצ'וק נומק'י משק' פ'רה בק שמה מ'יס, אעבד ל'רפס
 ל'אס' י'אמ'יק' מ'אסיק' שש א'ומ'ה לבק ז' זמן א'על'
 ה'ר ה'א'ר י'מ'ר מ'כ'ול' ו'ד'ב'ר'י'ב ש'ר'ט'ו'ו ב'ע'ל'ל'י ק'א'ב'ע'
 ב'ע'ל'ל'י'ק ר'ט'ו'ו מ'צ'מ'יק'ים א'ש'ל'י'ט' מ'ה ש'ש א'ו'מ'ק ב'ש'ר'ב
 ב'ה'ש'ל'י'ק ב'ז'א'מ'ר ה'ע'מ'ד ב'ק'ו'מ'י'ל'י'ט א'ב'מ'ו'ב'י'ל'י'ט א'מ'ר ט'א'מ'
 א'ז'ן ט'ב'ב ש'ש'ט'י' א'ו'מ'ק מ'נ'ש'ל'י'ק ב'ש'ר'ב ש'ל'ט
 מ'צ'ב'י'ט א'מ'ר'י ש'ה'ל'ל'ש'ר א'ז'ר מ'ח'י'צ'י'מ'ר'י ש'פ'י'ר ב'ב'ע'ס
 ז'ב' א'ז'ן ע'מ'ק א'ל'ק'י'ב ב'א'י'ק'י' א'מ'ר'י ז'ר'ב מ'ר'ב'ע'י'
 א'מ'ר'י א'מ'ר ז'ב ק'צ'ר מ'מ'ו'מ'ר'י א'ז'ל'י' ק'מ'ק'ר'י'
 א'מ'ר'י ש'ע'ב ב'ב'ר ז'מ'ק'ל' ז'נ'ש'ל'י'ק . ז' ט'ב'ב ה'י'ר - א'ו'פ'א'י'מ'י'ס
 ז'י'צ'י'מ'י' א'מ'ר'י ה'ט'א ב'ק'א'ו'ר'י . ה'ט'א'י' א'ב'ח'א'מ'ר'י ז'נ'ש'ל'י'ק מ'ב'א'ל'ל'י' ט'מ'
 מ'מ'ק

ה'י'ס א'ל'ב א'מ'י'
 מ'מ'י'
 ז'ר

רז - ג'וני שלי

הכאב הכי גדול הוא לדבר עליך בזמן עבר, היית כל כך דומיננטי
אצלנו שהחיסרון שלך כיום גדול. אתה יודע בכל פעם שאני
חושב עליך עולה לי חיוך על הפנים, חיוך של אושר, תמיד לקחת
את החיים בקלות, הכל קטן עליך. בכל פעם שהיה קשה לנו
תמיד היית אתה זה שקל לו, שמוציא את כולם המשביזות.
אתה יודע בפעמים הראשונות שפגשנו אותך, אמרתי לעצמי -
זה ילד טוב מדי בשביל לשרת בחטיבה. ילד עם משקפיים
קרחת, ילד טוב ירושלים, אבל כל כך מהר גיליתי שטעיתי
שאתה מתאים לרוח החטיבה יותר מכל אחד מאיתנו. עם
החשיבה המיוחדת שלך על החיים, המוזיקה שלך שסבבה את
כל עולמך, ההליכה המיוחדת שלך. היתה לך כנות כזאת
שהיתה מפתיעה את כולם. היית אומר כל מה שעולה לך בראש,
כל מה שהיה לך על הלב זרקת. לא התבישת מכלום, גם אם
לפעמים זה פגע או שימח. היית תמיד ברור. בהיותך לוחם,
היית מקצועי וגם הגעת לבסוף לחוד של הצוות; דבר שגרם לך
הרבה אושר. סמכנו עליך בעיניים עצומות שהובלת אותנו בחוד;
ידענו מה אתה שווה. אתה יודע רז באיזה שהוא מקום הערצתי
אותך על היכולת שלך לתפקד בכל מצב, על הבחורות שהיו לך
שהיו תמיד נשבות על ידך, על היכולת לא לפחד מכלום גם לא
בלבנון. ידעת מה עליך לעשות ועשית אותו על הצד הטוב ביותר.
אתה יודע ג'וני, אהבתי אותך על הדרך המיוחדת שלך על
החיים. צר לי וכואב לי שהכרותנו נקטעה בטרם עת, אבל אני
יודע שאתה יושב איפה שהוא למעלה, ורואה, ושומע, ויודע
כמה אהבתי אותך וכמה תחסר לי.
אבל תדע שתמיד תהיה בלבי תמיד תהיה חלק ממני ותמיד
אזכיר אותך ואספר עליך.
היה שלום אחי היקר לעולם לא אשכח אותך.
יניב

לרז

רז זה כל מה שהוא אחר,

רז זה כל מה שמעבר למילים,

רז זה שקיעות וזריחות, אתגרים שאיש לא הציב,

משימות שאיש לא ביצע.

תחריות של כוח הסבל, מיצוי טיפת היכולת האחרונה,

מדבריות ללא מים, הרים אצומים, נחלים יבשים,

לכולם יכולת אתה.

אושרי